

ZAKAJ TAKO?

Murgelske peripetije

Murgelsko naselje s svojim peštrimi in cvetočimi zelenilom ter parkovnim videzom ustvarja, navkljub zunanji monotoni arhitekturi hiš, ugodno pogoj za to čemur danes težimo in označujemo s pojmom kvalitete življenja. Prebivalci so večino prevezi nase urejanje in čiščenje javnih zelenic, čeprav plačajo mestu in občini enake prispevke – če ne celo več – kot tisti deli mesta, kjer občinski uslužbenci kosijo travo in urejajo zelenice. V zadnjem času pa se pojavlja kar nekaj problemov, ki kvaliteto življenja tega zaselek prizadevajo in jo postavljajo pod vprašaj in kjer bi pričakovali da bodo pristojne službe ukrepale.

Jutrarnji smrd vetra z barja dostikrat prinaša neprijeten smrad smetišč, kar kaže, da zasipavanja in vzdrževanje ne potekajo tako kot je bilo obljubljen. Po drugi strani pa so čez dan prebivalci Murgel prisljeni okužati zapeljive vonjave krovov bližnje Mercatorjeve pekarnice slaščič, ki je tik ob stanovanjskem naselju brez potrebnih filtrov. Mercatorju je treba priznati, da je vsaj vzorno uredil svoje okolice, medtem ko se okrog podjetja Varnost ob murgelskem stanovanjskem zaselek razraščajo pleveli in neurejeno grmovje. Po spominov, ki poteka skozi Murgelsko naselje in je prikljubljeno sprehajališče starejših občanov in kolonialna trim steza otrok, je pred kratkim dobila novo občansko večerno obiskovalko, pravo mlaznico, ki jo čez brv pripeljejo na pašo prebivalci neurejenega naselja okraj grabna.

Prebivalci Murgel so bili prvočasi na novo pridobitve fitnes centra Akron ob koncu Koprskice, toda, ko se je isti center začel ukvarjati tudi s stodecihletno zabaviščno dejavnostjo na prostem, – menda celo brez ustreznih dovoljenj, – je več kot sedemdeset občanov Murgel poslalo pri pristojnih občinskih in mestnih službam ostre pro-

teste zaradi nočne zvočne polucije, ki je prizadela ta, drugače tako miren kraj. Takšne bučne priveditve, zlasti če vsebujejo tone balkanskega nacionalističnega izživljanja, sodijo v zaprte dvoranice in ne v neposredno sosednje spalnih naselij. O tem incidentu so sicer že pisali tudi ugledni slovenski dnevniki, s strani pristojnih pa ni prišlo doslej do nikakršnega obvestila ali odgovora. M. M.

BRDO Vse več pritožb zaradi SCT asfaltne baze

Krajani iz neposredne okolice SCT Asfaltne baze za Brdmo so vse bolj ogorčeni nad smrdom, dimom in hrupom, ki da se širijo iz te tovarne. Prek domače krajevne skupnosti so že urgirali pri pristojnih organih (menda je tovarno obkvalificirala že tudi inspekcija), vendar, kot pravijo, ni bilo nobenega učinka. Tudi odb. ekološke patrolje, ki so jo poklicali, ni bilo nobenega odziva.

»Najhuje je okrog dveh zjutraj, ko zakurijo kotle v Asfaltni bazi. Tedaj se začne širiti prot nam in Domu starejših občanov na Bokalah neznošen smrad po mazutu. Zapreti moramo vsa okna in vrata, da nam smrad ne vdrje v notranjost stanovanj. Ne razumem, kako lahko dovolijo vse to tako blizu stredišča mesta, če se jezi nad brezbržnostjo za njihove tegobe Ema Jurca, ki živi z družino na Poti za Brdom in opozarja, da lahko vse to, če se bo nadaljevalo, škodljivo vpliva tudi na zdravje ljudi, posebno otrok. B. V.

Rakova jelša ni javno smetišče

Zavod za zaposlovanje mi je kot nezaposlenemu omogočil začasno zaposlitev, ki se ji pravi – javna dela – in to v KS Rakova jelša. Čeprav sem tudi jaz prebivalce le-te, do sedaj nisem videl (vedel) kakšen smetnjak imam. (V javna dela je vključeno tudi pobiranje smeti).

Začel bom kar pri trgovini Rakova jelša. Ni smetnjaka, kamor bi kupci odmetavali embalazo (papirni od sladoleta, jogurt, kofoli, pločevinke, tetrapak, itd.). Najbolj žalostno pa je to, da lastnik trgovine, sploh ne reagira na dopise in opozorila, katere mu pošilja KS, še več, sam sem »privlekel« zavrnjen toda cel plastični smetnjak, let pa je stal pred trgovino samo kakšnih 14 dni, kot sem opazil so otroci kar pridno metali smeti vanj, tako, da sem menil: za zgled je že, potem pa – muca vzela – in smeti se zopet mečejo v obcestne jarke.

Drugi primer – od mesta čez potok (pa še kje) do izliva v Ljublanico. Fišo, avto gume – pa kakšne –, »porbete«, televizorji, kolesa ... do gradbenega materiala. Pa nikar ne rečite, da se tako ne dela, bo takoj grozja padla, groznja po fizičnem obračunu. Če bi bilo v Bosni toliko herojev, Sarajevo ne bi padlo.

Naprej – divja odlagališča. Celotna mestna gospoda je pregosposka, da bi svojo kramo dopejala na smetišče – samo 1 km zravnice poti od nas – zakaj le, če je

na smetišču dražje. Samo, da pa pri tem početju pokaže, da je njegov inteligenčni kvocient na nivoju gozdne jagode, ne glede na izkobilzo izkobilzo, komu to mar?

Najnovejša poslanstva pa je tole: Kamion kosilnica, torej javno podjetje, ki skrbi za lepše okolje po ljubljanskih obcestnih zelenicah, saka in vrata, da nam smrad ne vdrje v notranjost stanovanj. Ne razumem, kako lahko dovolijo vse to tako blizu stredišča mesta, če se jezi nad brezbržnostjo za njihove tegobe Ema Jurca, ki živi z družino na Poti za Brdom in opozarja, da lahko vse to, če se bo nadaljevalo, škodljivo vpliva tudi na zdravje ljudi, posebno otrok. B. V.

Najnovjša poslanstva pa je tole: Kamion kosilnica, torej javno podjetje, ki skrbi za lepše okolje po ljubljanskih obcestnih zelenicah, saka in vrata, da nam smrad ne vdrje v notranjost stanovanj. Ne razumem, kako lahko dovolijo vse to tako blizu stredišča mesta, če se jezi nad brezbržnostjo za njihove tegobe Ema Jurca, ki živi z družino na Poti za Brdom in opozarja, da lahko vse to, če se bo nadaljevalo, škodljivo vpliva tudi na zdravje ljudi, posebno otrok. B. V.

Najnovjša poslanstva pa je tole: Kamion kosilnica, torej javno podjetje, ki skrbi za lepše okolje po ljubljanskih obcestnih zelenicah, saka in vrata, da nam smrad ne vdrje v notranjost stanovanj. Ne razumem, kako lahko dovolijo vse to tako blizu stredišča mesta, če se jezi nad brezbržnostjo za njihove tegobe Ema Jurca, ki živi z družino na Poti za Brdom in opozarja, da lahko vse to, če se bo nadaljevalo, škodljivo vpliva tudi na zdravje ljudi, posebno otrok. B. V.

Najnovjša poslanstva pa je tole: Kamion kosilnica, torej javno podjetje, ki skrbi za lepše okolje po ljubljanskih obcestnih zelenicah, saka in vrata, da nam smrad ne vdrje v notranjost stanovanj. Ne razumem, kako lahko dovolijo vse to tako blizu stredišča mesta, če se jezi nad brezbržnostjo za njihove tegobe Ema Jurca, ki živi z družino na Poti za Brdom in opozarja, da lahko vse to, če se bo nadaljevalo, škodljivo vpliva tudi na zdravje ljudi, posebno otrok. B. V.

Mesec praznovanj v Velikih Laščah

Prireditev, ki je že tradicionalna, je bila 4. junija in je bila uvod v praznovanje krajevnega praznika, ki ga krajani praznujejo 9. junija na rojstni dan očeta slovenske književnosti Primoža Trubarja.

V zgodnjih popoldanskih urah so prve dežne kaplje in grmenje že naznanjali prehod močnega frontalnega sistema, ki se je ponovi in naslednje jutro razbesnel v vsej svoji silovitosti. Popotovanje po kulturni poti Trubar-Stritar-Lavstik, ki je bilo prirejeno za 5. junij, kot nadaljevanje praznovanja, je bilo zelo oteženo in le redki posamezniki so pot predvidevali. Upajamo, da bo prihodnje popotovanje po zibelki slovenske književnosti, njenih gričih, doplinah in kopastih vrhov uspelo. V juniju so potekale še druge prireditve. 17. junija je bila na Domačiji predstavitev knjige Branka Miklavca v izdaji Mohorjeve družbe BORT IN KURT. 24. junija je sledila razstava likovnih del Janeza Železnika, popestrna s kulturnim nastopom KUD-a. Praznovanje se je končalo z zaključkom šolskega leta in podelitvijo spričeval učencem osnovne šole Primož Trubar 23. junija in z že tradicionalnim kresovanjem združenim s praznovanjem ob dnevu razglasitve slovenske Državnosti. MANFRED DETERDING

Asfalt tudi na Doljno Brezovico

Krajani Doljne Brezovice so končno le dočakali tolikanj končni asfalt. Maja je Komunalno podjetje Ljubljana končalo asfaltiranje ceste do vasi, potem ko so Brezovjani ob pomoči Frigo transportov sami opravili vsa potrebna zemeljska dela in primerno razširili cestno traso. V vasi kar ne morejo skriti razočaranja nad občino, češ da jim ni ponudila obljubljenega pomoči, zato pa toliko bolj pohvalno govorijo o Damjanu Dolinarju, mestnem sekretarju za komunalno, ki da je pokazal več zamezanja. »Komunalci so nam obljubili, da bomo dobili asfalt že, ko se bo oženi prvi »strick« v vasi. Toda še po obeh drugi »stricka« asfalta ni bilo od nikoder, « v šali graja počastnost pri reševanju njihovih cestnih problemov domačin Ferdo Maz, ki se hkrati se zahvaljuje tudi vsem krajanom in vodovodni skupnosti za tovrno sodelovanje. O uradnem odprtju ceste bodo obvestili krajanje prek javnih občil. B. VRHOVEC

HORJUL Pred otvoritvijo nove poštne centrale

Pred štirinajstimi dnevi so pričeli z gradbenimi deli za povečanje poslovnih prostorov horjulске pošte, ki naj bi bila dokončana v dveh mesecih. Med tem časom bo pošta poslovala v zasnih prostorih v kiosk. Tudi nova telefonska centrala z 850 novimi priključki je že skoraj nared, tako da bodo nekateri naročniki po skoraj desetletnem čakaniu le dočakali telefon. FRANC BRUS

OB AKTUALNIH VPRAŠANJH VZDRŽEVANJA STANOVANJ

Ogenj v bloku Z-39 v Trnovem

Brez pretiravanja lahko rečem, da je bil v zadnjem desetletju najbolj razburljiv dogodek v stanovanjskem bloku na Ziberlovi 39, ko je pred nedavnim neko soboto zvečer zagorelo v kletnih prostorih in se tako kadilo, da je bilo stopnišče do vrha polno gostega dima. Gasilci so takoj in uspešno posredovali. V kleti so pogasili papir, ki se je vnel in tudi prezračili stopnišče.

Ključne od kletnih prostorov imajo samo lastniki stanovanj in je še vedno odprto vprašanje, kdo in kako prihaja v kletne prostore, kjer je doslej že tretjič gorelo. Ljudje se upravičeno bojijo, kaj bi bilo, če bi se vnelo kar je v kletih in bi začel goriti stanovanjski blok.

Ne samo to! Ljudje se pritožujejo, da ni reda in se ne počutijo več tako varne kot so se nekoč, dokler je hišnik stanoval v bloku. Pritožujejo se, da vhodna vrata ne zaklepajo redno, večkrat so sploh pokvarjena, lomijo in vdirajo v pošne predale, zažigajo stikala z imeni na plošči za domofon, vedno bolj pogoste so težave z dvigalom, v nekaterih nadstropjih so veže zatrpane, kar je proti predpisom itd. Pravijo sicer, da se to dogaja tudi v nekaterih blokih drugje, toda to je slaba tolažba.

No, tako smo pri jedru vprašanja. Stanovanjski blok od oktobra 1991 je bistveno spremenil okvire gospodarjenja s stanovanji. V zadnjih treh letih se je marsikaj spremenilo in ljudje se sprašujejo ali na bolje ali na slabše. Prišlo je do razprodaje nekdanjih družbenih stanovanj v prepračanju, da bodo lastniki bolj ški gospodarji in bo tudi upravljanje bolj učinkovito kot je bilo doslej. Zapletati se je začelo v zvezi z vzdrževanjem večstanovanjskih hiš, predvsem pa skupne lastnine. Po zakonu je jasno, da lastniki stanovanj določajo naloge upravniku s pogodbo in po potrebi z občanskim dogovarjanjem. Praksa je pokazala, da ni tako preprosto priti do soglasja in pojavila se je

vrsta novih vprašanj in neurejenih zadev med lastniki večstanovanjske hiše in upravnikom. Kot primer. Upravnica je sklicala sešatek lastnikov bloka Z-39, predložila finančno poročilo, govorila o tem kaj je bilo narejenega, kaj bo trebna še postoritv itd. Vse lepo in prv toda sestanka se je udeležila peščica stanovalcev, sestanke je bil nesklepčen. Nerazumljivo je, zakaj so lastniki tako brezbržni in se ne zanimajo, kako se upravlja njihova in skupna lastnina. Razlag je več. Človek ima občutek, da se še ne zavedajo posledic, kaj bo, če se, recimo upravnik odloči za dolgoročen ukrep, pozneje pa se ugotovi, da je bil zgorel in je nastala občutna škoda. Kaj potem? Ne smemo pozabiti, da so lastniki tudi v zelo različnem socialnem položaju in so njihovi interesi različni.

Tudi v našem bloku kot na splošno drugje, so posamezniki začeli o teh problemih resno razmišljati. Nič ne pomaga izgovor, da stanovanjski zakon ni dodelan, da smo v prehodnem obdobju, kar je res. Treba bo pošteno razmisliiti, kakšen upravnik (podjetje) lahko zadovoljivo pokorbi za vzdrževanje večstanovanjske hiš, kdaj in kako naj se pokaže odnos brez lastnikov, kakšni so medsebojni odnosi, kakšen je človeški pristop med upravnikom in lastniki etažnih stanovanj in sploh, kako je upravnik strokovno usposobljen. Na trgu je huda konkurenca med podjetji, ki se ukvarjajo o upravljanjem. Skupen interes lastnikov etažnih stanovanj pa je, da bi bil njihov dom prijeten z lepo urejenim okoljem in bi živeli v skupnosti brez zdrah in prepirov. Skratka v prijetnem domu, kjer se lahko odpočije v miru od drugih skrbi vsakdanjega življenja, ki je vedno težje in bolj zapleteno. Predvsem pa mora prevladati zavest, da je vse odvisno od ljudi samih v stanovanjskem bloku.

STANE LENARČIČ

Otvoritev spominskih plošč

Na horjulskem pokopališču so slovesno odkrili kar devet spominskih plošč padlim in pobitim domobrancem pa tudi drugim žrtvam, ki so se znaile v vrtincu medvojni, še če bi bili pa povojnega revolucionarnega nasilja. Po maši v farmi cerkvi Sv. Marjete, je pred ploščami (te so namestili tik pod relief Pieta Franceta Kralja v pokopališki kapeli, ki jo je zasnoval Jože Plečnik, zavoljo česar so dvignile glas najrazličnejše umetnostne institucije) spregovoril predsednik odbora za postavitev spominskih plošč Jože Grdadolnik, ki je obudil spomin na svojo Kalvarijo v Pilberku in Teharjih in poudaril, da gre tu pravzaprav za simbol sprave med živimi in mrtvimi, predvsem pa za spoznanje, da smo pred Bogom vsi enaki.

Pred simboličnim grobom žrtev, ki ga je s krajnim nagovorom blagoslovil Monsignor dr. Janez Zdelar, je spregovorila tudi v Kanadi živeča Marica Bastič-Cerar, ki je posebej spomnila na trpljenje nekaterih družin ob izgubi njihovih svojcev. Tajnik Nove slovenske zaveze Stane Šterbenk pa je poudaril pomen, ki ga ima ta dan za horjulsko faro in dejal, da so bili pobiti fantje pravzaprav navadni mladi ljudje, ki so se znašli v izrednem času. Veliko njihovih krivkovic, je dejal, je še živih, »vendar pa je njihove igre konec.« V kulturnem delu komemoracije sta nastopila domači moški pevski zbor (zapel je pesmi »Oj Dobrodo« in »Slovenec sem«) in gledališki igralec – domačin Pavle Ravnohrib, ki je zrecital Balantičevo pesem »Nekoč bo lep« in »Eptaf« Stanka Majnca. BRANKO VRHOVEC



Spominska plošča domobrancem v Horjulu

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

S prvimi kopali in piknikarji ob idiličnem podpeškem jezeru, se spet pojavlja staro vprašanje: kako zaščititi naravni biser in njegovo neposredno okolico pred nadaljnjim onesnaževanjem in uničevanjem njegovega ekosistema (jezercje je edino kraško jezero na Balkanu, ki ne bresiha). Občina je že leta 1988 izdala odlok o zaščiti jezera kot naravnega spomenika, toda za odredbo se nihče ne zmeni. Še manj je pripravljen kdo za ta kraški biser na robu Ljubljanskega barja odinirati kake denarce.

»Največji problem so neurejena parkirišča ob jezeru in kurišča za piknike. Piknikarji so brezbržni in mečejo odpadke kamor se jim le zljubi. Naša KS se sicer trudi, da bi ob jezeru napravila red, vendar pa ni pravega efekta,« opozarja na problem eden od pobudnikov za zaščito podpeškega jezera in poslanec v občinski skupščini inž. Leopold Pristavec. »Včasih so dejali našemu jezeru »Krimsko ribje oko«. Zdaj pa je ob njem vse več umazanije. Nujno bi bilo treba začeti z urejanjem kanalizacije v vasi, da se prepreči dotok odlaganje smeti in nenadzorovan odvod odpadka iz hišnih greznic na zaščiteni ravnico okrog jezera.«

Vas Jezero, ki premore nekaj nad 150 hiš in kakih 500 prebivalcev, sicer nima večjih komunalnih problemov. Lani so (v sklopu celotne KS Podpeč-Prešerje) obnovili telefonsko omrežje, pripomb pa nimajo tudi na ceste in vodovod. Edino, kar jih tačas moti (razen kanalizacije, se-

BRANKO VRHOVEC



V RIBOGOJNICI BRANKA GRDADOLNIKA NA VRZDENCU

Ribe se ne zredijo same od sebe

»Ni tako enostavno zajeziti potok in speljati vodo v vse mogoče prekate, ne da bi se pri tem kaka riba znašla v napadni ogradi. Ribogojci, prav ničesar ne prepustijo naključju: vse mora biti na svojem mestu – mladice, plemenska jata, konzum in pa kajpak tolstre ribe v posebni zagradi, ki čakajo za v ponev.

Branko Grdadolnik z Vrzdca (Grabna) pri Horjulu je gojenje rib postalo poglaviti zaslužek, potem ko je že neka let brez službe, njegova majhna kmetija pa tudi ne vrže toliko, da bi se od nje dalo živeti.

»Za zdaj gojim največ (postvir) amerikanke in potočne zlatovščice. Te ribe so še najprimernejše za tovrstno kupec iz Ljubljane, tu z Vrzdca pa jih je še bolj malo.«

Branko Grdadolnik si ribe v glavnem nabavlja v Zavodu za ribištvo, sodejube pa tudi z drugimi ustanovami in zasebniki. »Z ribami je kar nekaj dela; morajo biti tudi inspekcijsko pregledane, toda če ima človek veselje z njimi, se ne ozira na to,« meni pridivno ribogojec z Vrzdca. B. V.

Turistični kozoleček vabi k horjulskim znamenitostim

Križišče pri zadržnem domu v Horjulu od nedavna krasi ličen turistični kozoleček (stovnik) s kazipotom vseh pomembnejših turističnih znamenitosti v kraju, včevši gostišča in planinska pota na bližnjo Koreno. Stovnik, zaslug za njega predvsem KS in Planinsko društvo Horjul, je izdelal Adolf Malovrh iz Šentjoita, pano, ki ga je podarila Iskra-Horjul, pa je ikovno opremil Rafko Smuk iz Polhovega Gradca. B. VRHOVEC



Molza ob umetnem kravjem vimezu ni bila nič lažja od navadne

Dan pod Lovrencem

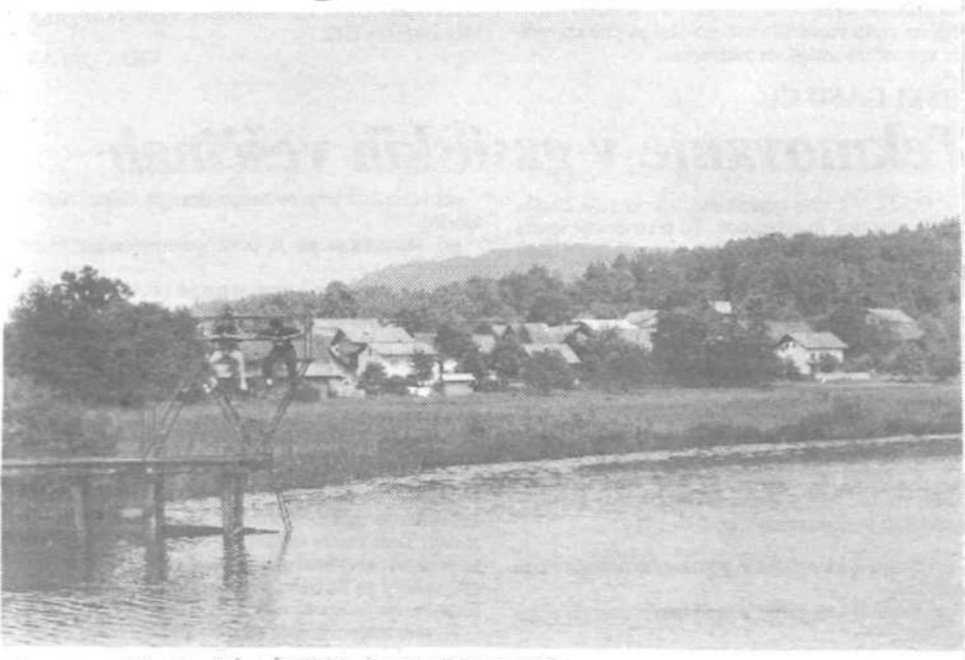
Stari kmečki običaji in obrti

Na trati pred turističnim domom v Polhovem Gradcu se je končala že četrta turistično-kmečka prireditev Dan pod Lovrencem, ki so jo to pot pripravili turistični delavci s sosednjih Briš. Poleg folklornih skupin iz Polhovega Gradca, Horjula in Šentjoita, so se vnovič predstavili tudi konjeniki konjerejskega kluba Horjulka, nepogrešljivi klekjarci Marjanca Jarc in Angelka Cankar in pogrjaski čipkarski podmladek, obiskovalci, ki jih ob lepem, že prav poletnem vremenu, tudi to pot ni bilo malo, pa so si lahko ogledali tudi nekaj starih, že skoraj pozabljenih kmečkih obrti: Janez Kojčec s Setnika, denimo, je pripravil pravo pravcato oglarsko kopo, 80-letni kolar Franc Trnovc iz Srednje vasi je prikazal nekdanjo kolarsko obrt, medtem ko je Ivan Stanovnik z Briš v pravi peči in kotlu kupal imenitni domači sadjevec. Krona prireditve, na kateri kajpak ni manjkalo tudi najrazličnejših domaših dobrot, so bile tudi to pot kmečke igre, na katerih so se pomerili fantje in dekleta iz okoliških vasi. Za dobro voljo (v neuradnem delu prireditve) pa je poskrbel tudi ansambel Lojzeta Slaka. B. VRHOVEC

Le redko kje se še vidi naša stara gradnja

Ni več veliko hiš ali skednjev, da bi bili kriti še s slamo pa vendar se napove še tu pa tam kak gospodar, ki svojo streho obnovi s to kritino slamo ali tako imenovano škopo. Po truda polnem iskanju slame za kritje je prav pred kratkim obnovil svoj skedenj na Veliki Slevici pri Velikih Laščah občine Ljubljana Vrh-Rudnik g. Kunavor in tako reči našo še skoraj izginulo kulturno dediščino. Prav za takšne reči naše spomeniško varstvo nima denarja. So pa še redki posamezniki, ki se lotijo obnove slamatih streh, če pa se z njimi pogovarjate pa imajo nemalo problemov z materialom. Zato bi ob tem članku pozval tudi kmetce, naj bi začeli s setvijo pšenice in izdelovali »škopo«, saj tudi kakšen pridelek prinese denar posebno v krogih, ki nimajo toliko strojnega obdelovanja. Zato še enkrat kmetje pozor, prilika zasluga je tudi v pridelovanju oz. pripravi slame oz. škope za pokrivanje slamatih streh. P. A.

Jezero pri Podpeči Kako očuvati jezero?



Jezero: za občinski odlok o zaščiti jezera se nihče ne zmeni



Lep spomin na maj

V župniji Notranje Gorice so letos na slovesni in predvsem posnemanja vredni način zaključili mesec maj.

Na križišču ceste v Žabnico in na Plešivcu nam namreč odsej tudi obnovljena Jožetova kapelica spodbuja k spoznavanju zgodovine naših prednikov, ki so posejali našo domovino z znamenji (sebi in nam v oporo).

Pred dve stoletji, ko so bili Rihartarjevi še na Plešivcu, se je sin Jože poročil z dekleto. Starši so jima dali nekaj zemlje ter pomagali zgraditi hišo s hlevom.

1850. leta so pričeli graditi železnico skozi vas. Preko 2000 delavcev jo je delalo čez Ljubljansko barje kar 8 let. Tudi pri Jožetu so dobili hrano in prenočišče.

Rodili so se jima trije sinovi in hčer. Valentin je služil v Ljubljani, kupil zemljo in postavil znano gostilno Pri Mraku.

Domačijo je prevzel France in imel spet tri sinove – tri vojake v prvi svetovni vojni. Janez jo je srečno odnesel, Jožeta so ubili, Franceta pa raniili v desno roko tako, da bi mu jo odrezali, a njegov oče v to ni privolil. Zaobljubilo pa se je, da postavi kapelico v zahvalo za ozdravitev in srečno vrnitev. To se je uresničilo. France se je poročil in prevzel domačijo.

V skromnosti je prihajala na svet današnja generacija z veseljem in žalostjo, kot pri ostalih družinah.

Leta 1935 je bila kapelica dokončana. Blagoslovil jo je župnik Janez Jalen. V njeno zgodovino pa se vpisujejo še trije Janezi s svojimi družinami. Gospodar Janez živi v posnemani vrednem sožitju s sosedji. To se odraža tudi v medsebojni pomoči, prepoznavni tudi po kapelici, saj jo je lepo in strokovno obnovil ob pomoči Janeza Pirca in njegovih sinov. Gospodar župnije g. Janez Ham pa je za zadnjo majsko nedeljo blagoslovil ter ob tem pohvalil posnemanja prepotrebno samoiniciativnost. DRAGO STANOVNIK

ALI POZNATE?

Naravni spomenik Mali plac

Na osamelcu Kostanjevica pri Bevkah (občina Vrhnika) je danes edino še živo šotnomahovno barje na Ljubljanskem barju in ga je občina Vrhnika zaščitila kot Mali plac. Ima nenavadno lego na poraščinem gričku, v plitvi kotanji jayčaste oblike, okrog deset mestrov nad ravnino Ljubljanskega barja. Po površini meri le dva hektarja. Je rastišče vsaj enajstih za barje značilnih in že ogroženih rastlinskih vrst: mesojedne rosike, vitkega nožničavega munca, rožmarinke, mahovnice, mešinke, močvirske kukavice, barjanske vijolice ... Tu srečamo tudi močvirsko želvo sklednico, ki je le zaradi svoje želve trdoživosti dočkala današnji čas, kljub temu, da z njo niso bili vedno najbolj prijazni.

V bližini vasi Bevke se je v preteklosti odvijal pomembnejši del barjanske gladine. Prav med Notranjimi Goricami na eni ter Blatno Brezovico na drugi strani so našli mnoge sledove količarskih naselbin in ostankov čolnov drevkov. Ob osamelcu Brdo se je ohranilo še nekaj ostankov šotišč, kjer so še v šestdesetih letih tega stoletja rezali šoto. Prav mimo Bevki je bil leta 1762 izkopan prvi večji oseuševalni kanal na Ljubljanskem barju. Če so živi ljudje, ki vedo povedati, da so tudi do šest metrov visoke plaste šote zakrivale pogled med Bevkami in Drenovim Gričem. In morda še to. Največ šote so včasih porabili za kurjavo, za toplinice svinca, kot dodatek k vrtni

Za zdravo in srečno družino

Pred letom dni smo se prvič srečali prvo nedeljo v juniju pod geslom: ZA ŽIVLJENJE in ob tem blagoslovili otroško igrišče v Predalah. Letos pa so šli 11. junija skupaj Borovničani, Podpečani, Goričevci, Vnanjanci in Brezovčani na SLOVENSKO SLAVIJE DRUŽINE v Štčeno.

Prisotni so izrazili svojo voljo, da hočemo družinske vrednote kot najmočnejše korenine naše preteklosti ohranjati še naprej.

Ob različnih prireditvah in molitvi bi bil bogat program, katerega so sooblikovali tudi družine iz naše občine: Avšičeva iz Vnanjih goric, Jonatan iz Brezovice ter Društvo narodnih noš iz Preserke fare. Prepeval je cerkevni zbor iz Škofljice.

Slovesno somaševanje pa je vodil kardinal Trujillo – predsednik papeškega sveta za družino.

Začetki gasilstva

V arhivu GD Vnanje Gorice so zapisani podatki, ki bodo gotovo zanimivi tudi za krajanje iz sosednjih krajev.

Prvo gasilsko društvo so ustanovili 17. junija 1898 v šoli na Brezovici. Imelo je 20 članov iz Vnanjih in 4 iz Notranjih Goric ter 5 iz Brezovice in 3 od drugod.

23. oktobra 1898 so pri Pežaku izvolili operativno vodstvo, istega leta pa kupili tudi zemljo za dom ter najnujnejšo gasilno opremo, ki je bila hrajena pri Mraku na Stremenu. Nov dom je bil blagoslovljen 7. junija 1903., 1905. pa so kupili kip zavestnika.

Po ustanovitvi Gasilskega društva Notranje Gorice leta 1913 in Gasilskega društva Brezovica leta 1919 pa je občinsko gasilsko društvo Brezovica izgubilo svoj pomen in se zato leta 1921 preimenovalo v gasilsko društvo Vnanje Gorice ter nadaljevalo delo v svojem domu in z dosedanjo skupno opremo, saj so tako na Brezovici kot v Notranjih Goriah uspešno zgradili domove in nabavljali opremo ob pomoči krajanov, sreza in države. Rezultati teh prostovoljnih prizadevanj pa so vidni še danes.

Gasilci so bili in so nam še lahko za zgled konkretnega sodelovanja in medsebojne pomoči v stiski (nesreči) pa tudi na Florjanovo, in še kdaj vmeje, se znajo skupaj poveseeliti kot ena družina, kateri lahko mirno pripisemo skupno letnico ustanovitve 1898.

DRAGO STANOVNIK

OD 18. JULIJA

FRIZER NA DOMU

Ste starejši, invalidni ali kako drugače ovirani in ne morete k frizerju? Pokličite in se dogovorite za obisk na vašem domu.

FRIZERSTVO ZA STAREJŠE IN INVALIDNE OSEBE NA DOMU

Vidmar Damjana s.p. tel: 631-646

ZMERNE CENE

KS PIJAVA GORICA

oddaja v najem poslovne prostore v hiši na Pijavi Gorici št. 27 in sicer:

- prodajni prostor s priročnim skladiščem in sanitarijami v izmieri cca 50 m² (kletni